

Innlegg sendes FiskeribladetFiskaren
E-post: redaksjonen@fbfi.no
Telefaks: 55 21 33 01
Adresse: Sandbrogaten 5-7, 5003 Bergen

Hovedinnlegg/kronikk: Maksimalt 5.000 tegn (ca. 750 ord).
 Underinnlegg/replikk: Maksimalt 1.500 tegn (ca. 250 ord).
 FiskeribladetFiskaren forbeholder seg retten til å forkorte alle innlegg som mottas. Likeledes forbeholder vi oss retten til å lagre innlegg i

elektronisk form, samt publisere dem på internettet. Innlegg honoreres ikke. Bidragsyttere oppfordres til å sende innleggene med epost til redaksjonen@fbfi.no
 Vi tar også i mot lagringsmedia av alle typer.

Miljøsituasjonen i oppdrettsnæringen er kritisk, og det trengs tøffere tiltak, mener **partiet Rødt**.

Lakselusgifter er farligere enn antatt

Innlegg LAKSELUS

Bakgrunnen for spørsmålet er at Fylkeskommunen fra 2010 er tildelingsmyndighet og har koordineringsansvar for søknad om akvakulturtillatelser. Det innebærer blant annet at Fylkeskommunen har avgjørende innflytelse på plassering av lokaliteter for oppdrett, størrelsen på anleggene og behandling av søknad om endringer.

I den seinere tida har det kommet opplysninger til offentligheten som viser at det ikke er regelverk for håndtering av lusemidler som er benyttet i brønnbåret, og at dette er sluppet ut i sjø uten kontroll eller tilstrekkelig miljøkrav. I tillegg er det påvist at avlusningsmidler fra åpne merder blant annet tilsatt i for, sprer mer og dermed har større virkning på livet i havet enn tidligere antatt.

For det tredje er det nylig offentliggjort en master-

” Det er påvist at avlusningsmidler fra åpne merder blant annet tilsatt i for, sprer mer og dermed har større virkning på livet i havet enn tidligere antatt.

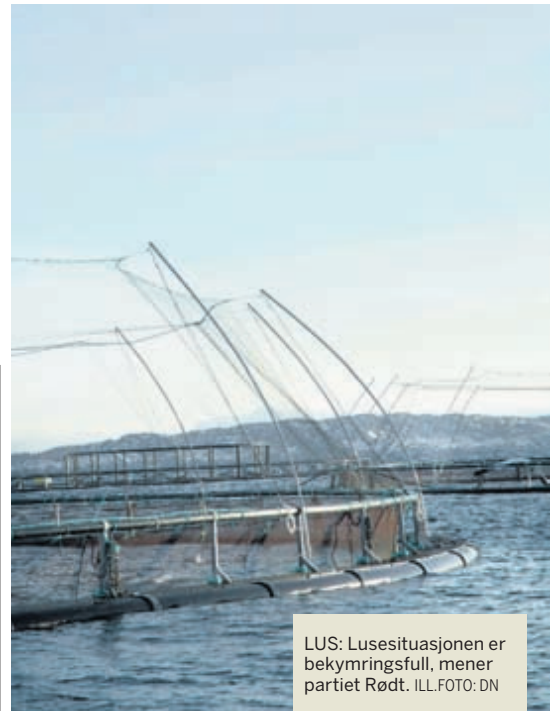
gradsopp-gave fra Kristine Brokke som har testet ut hvor giftige de mest brukte lakselusgiftene er for to rekearter.

Hennes konklusjon er at de to giftene som brukes i kombinasjon med hverandre i lusebekjempelsen, er ekstremt mye giftigere enn om midlene brukes hver for seg.

En fjerde sak som er avdekket i høst i Trøndelag er at oppdrettere har brukt formalin i lusebekjempelse.

Formalin er ikke tillatt brukt på denne måten. Enda en sak er at tross påviste alvorlige konsekvenser og sterke krav fra fiskere gjennom fiskarlagene og kystfiskarlagene har myndighetene ikke forbudt bruken av diflubenzuron – kalkoppløsende middel som rammer en rekke marine arter.

Oppsummeringsvis er det etter Rødts mening en svært alvorlig situasjon som er avdekket i oppdrettsnæringens innsats mot økende lakselusproblematikk. Nesten bokstavelig talt i kjølvannet av tiltakene som er satt i verk, rapporteres det om svært alvorlig forgiftning av kystområder som påviselig først og fremst rammer andre krepsdyr. Hvor omfattende disse ødeleggelsene er, er ikke på noen måte klarlagt. Og det er et av de store problemene som vi også historisk generelt har sett – en voksende næring med store inntekter, drevet av noen av de største kapitalinteressene og med utsikter til ytterligere vekst, blir ikke satt under lupen. Dette rammer i stor grad kystfiskere.

LUS: Lusesituasjonen er bekymringsfull, mener partiet Rødt. ILL.FOTO: DN

Med de til dels nye opplysninger som er kommet og det endyldige inntrykket om at svært mye ikke er kjent eller koste under matta, stille vi følgende spørsmål:

1. Vil de nye opplysningene føre til at fylkesrådet blir mer restriktiv i sin behandling av oppdrettstillatelser og kreve strengere rammer for tillatelser?

2. Vil fylkesrådet ta et initiativ overfor regjering/ departement for å få strengere miljømessige rammeverk

for både eksisterende og nye tillatelser/konsesjoner?

3. Med utgangspunkt i blant annet de påviste miljøproblemene og økt kunnskap om problemene skapt av gift brukt mot lakselus, vil fylkeskommunen fremme krav om lukka anlegg i oppdrettsnæringa ved tildeling av nye konsesjoner evt. også endringa av konsesjoner allerede i drift?

Rødt Nordland v/Per-Gunnar Skotåm og Christoffer Ellingsen

Nye tider krever nye tiltak

Innlegg PROBLEMER

Nordland, Troms og Finnmark Fremskrittspartier er at årene fremover vil bli vanskelig og er bekymret med tanke på utfordringen landet går i møte på flere felt.

Norge og Europa er i en krisesituasjon innenfor ulike og mange sektorer. Den glo-

bale utviklingen har skapt en folkevandring som i mange tiår vil prege Europa.

Tiden er ikke inne for å bremse vekst, verdiskaping og sysselsetting eller omstrukturering og grønt skifte.

Virkeligheten og forutsetningene som lå til grunn høsten 2013 har endret seg drastisk og samarbeidsavtalen som ble undertegnet med partiene Høyre, KrF og Venstre må revideres snarest.

Dagens og morgendagens

utfordringer må finansieres for å kunne møte behovet for økt bistand, samt finansiering av kommunenes utfordringer i forhold til bosetting av flyktninger og etablering og drift av asylmottak.

Landets mest lønnsomme næring, petroleumsnæring, har alle bremsene på og nedbemanner kraftig. Dette har gått så langt at man nå fjerner lærlingeplasser, som igjen fører til at arbeidskraften vil trenge i fremtiden

ikke eksisterer. Vi må ta grep for å skape optimisme i næringen og vi må ta grep for å sikre fremtidig velferd for hele landet. Det sikreste for å oppnå begge er åpning av overmodne og godt kjente felt med store verdier og nærhet til eksisterende infrastruktur. Vi må innse at situasjonen er ekstraordinær og avtalen som ble inngått mellom regjeringspartiene og Venstre og KrF må revideres.

Situasjonen er så alvorlig

at vi snarest må ta grep for å sikre fremtiden og den økonomiske tryggheten for Norge.

Nordland, Troms og Finnmark FrP ber om at stortingsgruppen umiddelbart løfter åpning av Nordland 6, Nordland 7 og Troms 2 for å sikre fremtidig inntekter.

*Dagfinn Olsen, Nordland Frp
John Karlsen, Troms Frp
Bengt Rune Strifeldt,
Finnmark Frp*

Å slåss mot vindmøller

Innlegg FISKERI

Den selvpnevnte sensor Steinar Eliassen gir oss på ny strykkarakter i FiskeribladetFiskaren 2. desember. Vi undres over hvilket eksamenslokale vi har forvillet oss inn i.

Når Eliassen ikke liker våre argumenter avfeier han det med «Håpløs argumentasjon

og bruk av statistikk». I møte med en slik autoritet føler vi oss selvfølgelig kraftig tilbakevist. Hans hypotese om at strukturering i fiskerierne fører til færre bosatte i distriktene, trues ikke nevneverdig av vårt eksempel om at enkelte fiskerisamfunn opplever det motsatte. Vårt poeng var imidlertid at man vanskelig kan generalisere om kompliserte demografiske sammenhenger som dette, som Eliassen gjør. Bosettinga i kystdistriktene avhenger

av en rekke variabler, hvor fiskeindustrien utgjør en av de viktige.

Utstrakt strukturering vil gi oligopolendenser, hevder Eliassen nå. Det er nok lenge til førstehåndsmarkedet kan belyses ut fra teorier om fåtallskonkurranse. For det første fordi vil vi i overskuelig fremtid ha et betydelig antall rederi. For det andre fordi vi er rimelig sikre på at fiskerimyndighetene vil reagere dersom kvotene ikke tas. At det fins skeive maktforhold

mellom kjøper og selger i førstehåndsmarkedet for fisk er imidlertid udiskutabelt. Kjøperkorpset har selv bidratt til at store kvanta betales bedre enn små. Det er nok mer relevant å peke på kjøperens monopsoni (som ene-eterspørre av fisk) i enkelte geografiske marked, som på oligopolendenser på tilbudssiden.

Å føre en skinndebatt med Eliassen i avisen, der faglige argumenter avfeies som sprøyt, ser vi ikke hensikten

med å fortsette lengre. Eliassen skal ha honnør for å ta debatten: Han er på ingen måte alene om å motsette seg regjeringens ønsker for næringa. I så måte er vel hans egentlige eksamenskandidater de ansvarlige for fiskeripolitikken de siste forti år. At han retter baker for smed, får vi leve med, men vi har liten tro på at det styrker hans og hans meningsfellers sak.

*John R. Isaksen, Bent Dreyer,
Øystein Hermansen, Nofima*